

Pimeyden
Sirkka

Sirkka – lehti

3/2015

- 2 Elon etsintää tms.
- 3 A fresh set of beers
- 5 The Foreigners
- 6 Sivistä itseäsi jälleen
- 7 Kuolonskoopit
- 8 Reijon valitut
- 9 Pistä seinälle
- 11 Outi avautuu
- 15 Fuksiboksi
- 16 Tuoksahdellen talveen
- 17 PimeätSynkät kysymykset
- 18 Valmistuvan jorinoita

Tästäkään mitään tule kuitenkin

Syysloskasäät ovat täällä taas. Talven päivättömät päivät myös. Joulun ihmeen innoittamina Sirkka-lehti päätti luopua loputtomasta energisyydestään ja optimismistaan ja heittäytyä täysin voimattomaksi kurjuudessarypijäksi. Jokainen lehdenkääntö sattuu ja sivujen tikarinterävät reunat viiltävät sormenpäät haavoille. Millään ei ole tarkoitusta, naakat ennustavat Hitchcockin Lintujen reaaliversiota ja pöly ja hiekka valtaavat keittiön ja kukaan ei jaksaa siivota edes banaaninkuoria lattialta.

Pimeyden Sirkka kunnioittaa olemuksellaan Frankensteinia, Hannibal Lecteriä, Outi Tahvosta, Lepaan Annaa, tomaatteja, yössä vaanivia monstereita ja etenkin Don Reijo Eskolaa.

Loppuun vielä epätoivon värittävä satu siitä, kuinka aina ei voi onnistua - edes masentumisen harjoittamisessa.

21.11.2015

Juuri kun totutti itsensä ja mielentilansa tähän alati kylmenevään ja pimenevään marraskuuhun ja siihen, että pian tulee taas pimeää ja päivä kestää ehkä tunnin, niin eikös sitä sada ensilumi. Universumi hei, yritä nyt vähän tulla vastaan tässä, toinen yrittää aktiivisesti masentua ja sitten sitä heitetään maahan jotain valkoista ja heijastavaa! Ulkona voi edes käydä, kun silmiin sattuu kaikki valo.

Ja ne hemmetin ensilumesta ilakoivat lapset ja vasikat ja koiranpennut. Eivätkö ne ymmärrä, että en minä voi ilahtua!?! Minä olen syysmasentunut saakeli soikoon.

(Onneksi oli seuraavana aamuna sähköt poikki ja lattia kylmä, enkä saanut edes kahvia. Olisi mennyt hyvä masennusputki aivan hukkaan ilman.)

Das Bier.

It was a dark and stormy night in October when I happened to bump into a seemingly normal looking fellow named Kai. And before I knew it, that sneaky German and his dastardly cohorts had tricked me into agreeing to drink beer with them! Apparently he had brought some beers with him from Germany (was he concerned that there might not be beer in Finland and wanted to play it safe?) and suggested that we have a tasting of said beers. And as if that wasn't bad enough the date was set at Friday the 13th...

I had a couple of weeks to figure out a way to get out of this but couldn't think of a plausible excuse. So I decided to round up a couple of my schoolmates to join me that evening. Surely those foreign devils would think twice before executing their heinous plan if I unexpectedly arrived with some extra people. Right?

Wrong. The faithful Friday is upon me faster than expected, it's eight o'clock and I start towards our ERASMUS students' lair. I'm walking alone because for some reason nobody from my security crew showed up. Maybe they just left a bit early and are already there. The place has an evil feel and I startle when a crow caws at me from the branch of a nearby tree. A bad omen. My hand shakes slightly as I grasp the doorhandle and push it down. Here goes nothing.

I slowly open the door and cautiously peer into the kitchen only to see that nobody else is there except "them". Oh crap! I cautiously say "Hello" and am immediately greeted with warm smiles and "Hellos" and "Hi's". What terrible plans they must have in store! Will they drug me and handcuff me to the radiator and hold me for ransom? Or butcher me in a violent orgy of blood and then defile my corpse? Or worst of all tie me up and make me watch as they drink beer after beer and not give me any?

Or maybe make me put the lotion on my skin or else I get the hose again?

Foreigners know best

Nothing is more fun than asking random people random questions. We sure know that. And so does our lovely exchange students from here and there.

What is the tastiest Finnish thing you've had in your mouth?

Lepaas rosé wine.

Yves, Ranska

Glögi with gingerbread.

Flora, Ranska

Salmiakikikossu.

Valérie, Belgia

Why is Santa Claus so awesome?

I dont know, everything in him is awesome.

Nikola, Slovakia

Because he is an American invention.

Jakob, Saksa

Are you naughty or nice? And if you are naughty may I spank you?

Nice, but can be spanked.

Laura, Ranska

No spanking, no no no. Maybe with birch whisks in sauna. But

I'm nice, of course.

Jakob

What's your favorite and least favorite thing(s) about Lepaa and/or the people here?

Sauna of course is the favourite, least favourite is the bus connections.

Yves

Lake is the favourite, sausages is the least favourite.

Laura

How disappointing was Lepaa, when you saw the place for the first time?

It was great, nice place and nice people.

Nikola

It wasn't, it was summer so it was good.

Jakob

I didn't expect anything so I don't know, but it was cold...

Flora

5 without a scale, people can guess the scale.

Yves

So how about this weather?

It's not so bad, I thought it would be worse, I was thinking that in September it could be like -10 degrees Celsius.

Flora

Is ham good, very good or excellent?

Better.

Laura

You're studying here at Lepaa, will it help at all with your studies in your homeland?

I think so yes.

Valérie

Maybe, it's good to learn to

consider all the frost things etc.

Laura

The best and the worst thing in Finland?

Worst is alcohol prices, best is everything else.

Valérie

Do you leave happy?

Happy to go home, also a bit sad to leave.

Valérie

Yes, on one side yes and on one side no.

Jakob

Yes, it's going to be Christmas!

Yves

No, I want to stay.

Nikola

Yeah, 50/50, happy to go home but I will miss people.

Flora

Mieletön ja paikkansapitävä, tieteellisen eksakti horokoppi

Härkä

Talouselämäsi kääntyy yllättävään nousuun, kun joku jättää ovellesi kassillisen tyhjiä jallupulloja. Pullonpalautusautomaatilla kohtaat myöhemmin jonkun, jota et tahtoisikaan tuntea.

Kuolet poloniummyrkytykseen, koska oligarkkiystäväsi eivät pysty sulattamaan rahasta johtuvaa sosiaalista nousuasi ja uskomatonta snapsikestävyyyttäsi.

Jousimies

Kampuksella leijailevan sankan sumun seasta voit erottaa kaukaisia ja häilyviä hahmoja. Älä mene lähemmäs, siellä saattaa olla hortonomiopiskelijoiden tyhjät katseisia ja sieluttomia ruumiita.

Kuolet alkoholimyrrykykseen, kun yrität juoda unholaan suruasi. Onnistut tavoitteessasi. Surua ei enää ole. Eikä sinuakaan.

Vaaka

Kasvitentissä sinulla on tunne, että joku nauraa vastauksillesi. Älä anna sen hämätä, vaan muistele syksyllä saamiaisi oppeja.

Kuolet yksin ja tuskaisen tietoisena omasta mitättömyydestäsi ja kyyvyyttömyydestäsi saada mitään aikaiseksi. Et saanut tehtyä edes yhtä vaivaista luonnonkasvikasviota, senkin surkimus. Mitä Matti Erkamokin sanoisi?

Skorpioni

Yöllä juuri ennen nukkumaanmenoa mieleesi hiipii kauhea epäily: pitikö se Sari Suomalaisen harjoitustehtävä palauttaa jo tänään? Ei pitänyt. Se piti palauttaa jo eilen.

Kuolet häpeään kesken välipalautusesityksen, kun aikuisopiskelija kysyy sinulta liian kiusallisen kysymyksen.

Kauris

Hamkon bileet odottavat sinua joka kulman takana. Älä epärii osallistua, mutta muista pitää housut mielessä ja jeesukset jalassa.

Kuolet hyppykoppaan ilman että edes saat. Et kuole onnellisena.

Oinas

Löydät maasta omenan. Nostat sen ylös ja haukkaat. Kuulet pehmeän naurahduksen omenamaisen rouskahduksen sijaan.

Et kuole koskaan. Kuolemattomana sinä ja omenat matkaatte läpi aika-avaruuden tyhjiön aina ja ikuisesti. Aamen.

Kalat

Saapuessasi Lepaalle kasvihuoneen oranssi hehku näyttää tiettyinä iltoina ydinsodan kaukaiselta kajastukselta. Älä huoli, Lepaa on ulkovalloille niin olematon paikka, että olet turvassa jopa pommituksilta.

Kuolet terävähampaisten tomaattien päättömässä ja äkkinäisessä hyökkäyksessä tammikuuisessa alkuihlissa kello 17.68.

Vesimies

Näet toistuvasti unta, jossa maito on loppu ja sinun täytyy pyöräillä Pikku Akkaan hakemaan sitä lisää. Vasta perillä muistat, ettet edes juo maitoa.

Kuolet laktoosi-intoleranssiin.

Leijona

Lannoitus suunnitelmasi on valmistunut yhdessä yössä sillä aikaa, kun olit itse uusilla rivareilla reivaamassa. Ilahduttu mutta sinua jää vaivaamaan ikuisiksi ajoiksi, miten tämä on mahdollista.

Kuolet, sillä basson jytinä on lopulta liikaa ja katto romahtaa niskaasi. Olisit kuunnellut Reijoa, olisi rakenteet kunnossa ja sinä vielä elossa.

Kaksoset

Tiistai-iltana kauppabussin jälkeen kuulet Olohuoneen lähistöltä kummaa ja valittavaa kuorolaulua. ”Ei hätää, se on oppilaskunnan kuoro joka siellä harjoittelee”, ajattelet itsesesi, kunnes kämppäkaverisi kertoo sinulle, että nyt on keskiviikko.

Kuolet, kun ylikäynyt banaaniviini saattaa sinut teknopsykoosiin. Juuri ennen lopullista pimeän laskeutumista H.P. Baxxter saapuu luoksesi ja silittää otsaasi. Vihdoin saat vastauksen kysymykseen, joka on piinannut mieltäsi vuosikausia: ”How much is the fish?”

Rapu

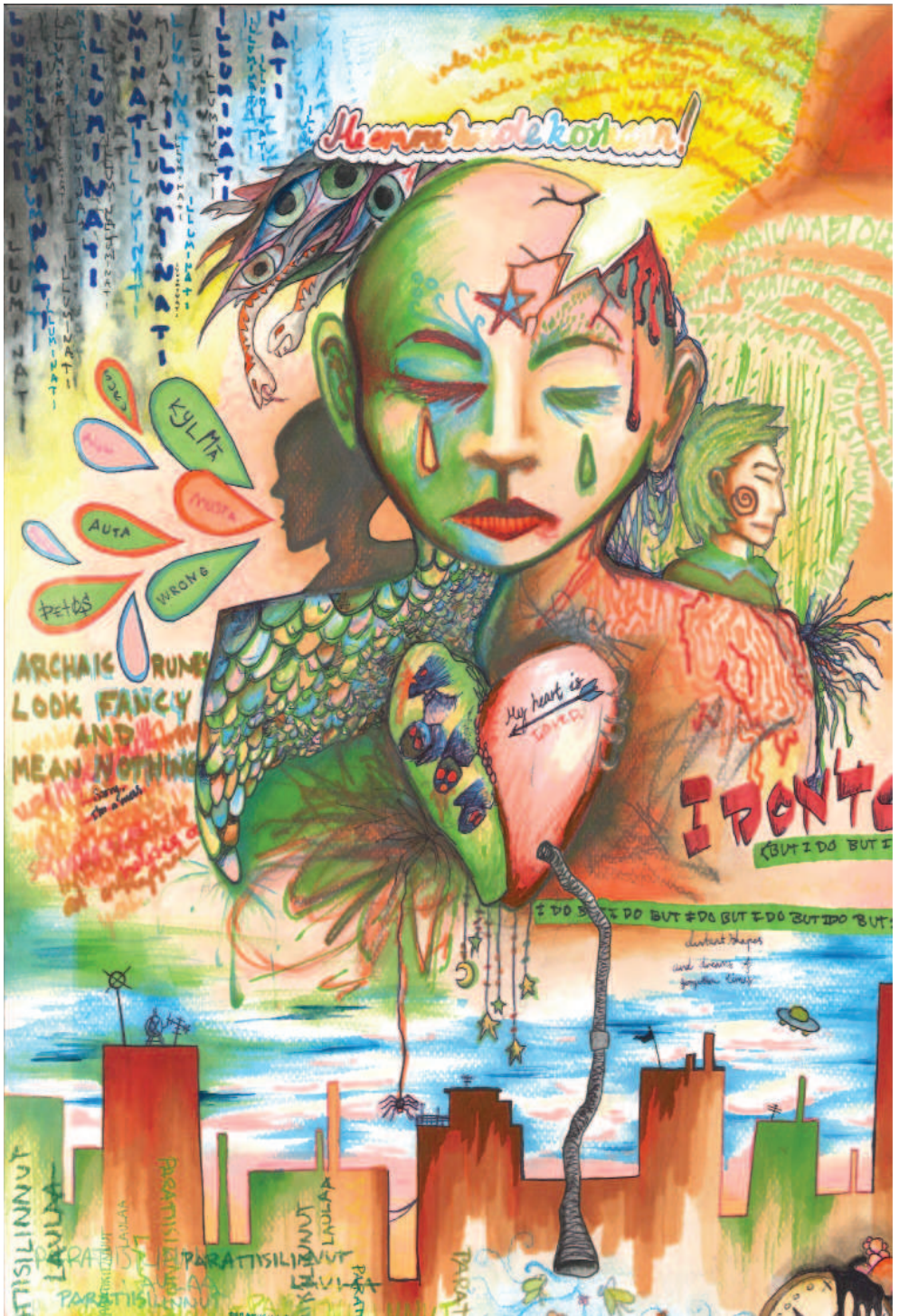
Heräät yöllä tunteeseen, että joku on sänkysi alla. Et saa enää unta ennen kuin on valoisaa, sillä murehdit niin paljon. Syystäkin.

Kuolet. Syystäkin.

Neitsyt

Tapaat pitkän, tumman muukalaisen. Hän on kohtelias ja mukava, mutta puhuu hieman erikoista suomea. Toivotat hänelle hyvää viikonloppua. Saat muutaman tunnin kuluttua Timo Soinilta paheksuvan kirjeen.

Kuolet lihaliieriömyymiöjonossa ketsupit rinnuksilla ja leijonariipus tunteettuna sieraimen.

Maisemasta rakennettuun ympäristöön

Viime vuonna Lepaalla siirryttiin moduulimuotoiseen opetukseen. Tänä syksynä maisuista tuli rakuja. Hakijamäärien valossa maisemasuunnittelu on ollut vetovoimainen nimi, mutta samalla rakentajat on alitajuisesti ajettu unohduksiin.

”Tätä on pitkään kipuiltu ja mietitty, että miten nimi saataisiin kuvaamaan kumpaakin ilman, et kumartaa syvälle ja pyllistää näyttävästi. Kentälläkin ihmisille on rakentunut sellainen kuva, että Lepaalla koulutetaan vain suunnittelijoita. Tuntuu, et aina lyö päätään betoniin, kun yrittää selittää, et ’eiku puolet valmistuu rakentajiksi!’ ’Niinii, mutku teillä on vaan sitä suunnittelua siellä.”

Lepaan on ollut HAMK:n ensimmäinen yksikkö, jossa on kokeiltu moduulipohjaista opetusta. Systemi on vasta muotoutumassa ja ainakin kolmannen vuoden opiskelijat muistanevat, kuinka ulkoa tulleen aiheen ympärille rakennettuun moduuliin voidaan hukata kursseja pahimmillaan niin, ettei edes tiedä suorittaneensa esimerkiksi Maaseutu- ja ympäristöpolitiikkaa tai Hautausmaita.

”Moduulien sisällön kehittäminen noudattelee sitä kansallista linjaa, et mennään ilmiöpohjaiseen oppimiseen tai problem based learningiin, learning as doing tai mikä onkin. Pointti on, että mietitään asioita isommin. Esimerkiksi kasveista ei enää riitä mekaaninen tunnistus, vaan pitää tietää, mihin kasvupaikkaan ne menee ja miten rakennetaan paikkoja, joissa vesi ja ravinteet varastoituu ja joissa kapillaarisuus ja hydraulinen johtavuus toimii. Ja sit täytyy miettiä, mikä pärjää kun otetaan huomioon kaupunkialue, jossa on hiekotus, koirankakat, tallaus, aurauslumet ja muut. Osaaminen on leveämpää kuin yksi kasviista.

Sisältöjen kannalta ei ole suuria muutoksia tapahtunut, koska koko ajan on mietitty, mikä on – tässä tapauksessa suunnitteluhortonomin – ydinosaamista, ja sitten on tarkistettu että sitä on riittävässä määrin ja että se toistuu. Musta on hienoa, että matikan, kielten ja yleisaineiden opetus on integroitu moduuleihin, koska silloin meillä pysyy käsitys työmäärästä niin, että ammattisubstanssiaineet on pääjutut ja muut palvelee sitä.”

Opiskelijalle moduuliopeutus saattaa olla vaikeampi, koska ei enää ole selkeitä lokeroita vaan kaikesta muodostuu kokonaisuus. Ideana on miettiä isomman ilmiön kautta ne palikat, jotka vaaditaan asian hanksaamiseen. Unelmana on, että suurin osa moduuleista olisi tilaustöistä muokattuja ja näin työelämä hyödyttäviä. Moduulit mahdollistavat opetuksen ketterän muuttamisen tilausten tai kulloinkin ajankohtaisten ilmiöiden pohjalta.

Koulun ulkopuolelta tulevien töiden ympäröäminen luontevasti moduuleihin ei kuitenkaan aina onnistu. Opetuksen perustan ei pitäisi järkkyyä liikaa tilaajan vaatimaan suuntaan.

”Käytännössä on sitä mieltä, että kaks ekaa vuotta pitäis olla aika lailla valmiiks paketoitu ja vakioitu perusosaamisen saavuttamiseksi. Ulkoa tilatussa on se vaara, että tilaaja häviää tai sillä saat- taa olla jotain käsittämättömiä perversioita siit, mitä pitäis tehdä. Sit täytyy jarrutella, et ’Hei hei, tää on eka vuosi, tsot tsot tsot!’ ’Eiei, kun me halutaan vielä tää ja tää!’ Kolmas ja neljäs vuosi vedet- täis sitten sillä, mitä tuolta tulee, koska se vastaa työelämän tilannetta ja toimeksiantoja. Tai voihan osa olla meidän omaa ja moduulin yhtenä juttuna käydään tekemässä vaikka puiston kuntoarvio.”

Viimeinen linnake

Valtiovoallan keskittämispolitiikka vaikuttaa myös koulutukseen. Useita pieniä yksikköjä ei enää kanna- taa pitää elossa, ja Lepaa onkin muutaman vuoden päästä viimeinen maisemasuunnittelun saare- ke. Vähintään neljäkymmentä aloituspaikkaa takaa riittävän rahoituksen, henkilökunnan ja erikois- tumisen. Suomen kokoisessa maassa maisemasuunnittelua opettavia yksiköitä ei ole järkevää olla kovin montaa, sillä silloin koulutettaisiin suuri määrä ihmisiä, jotka lopulta päätyvät tekemään jotain muuta.

HAMK on strategiassaan linjannut, että biotalouden koulutukseen panostetaan. Siltä kantilta ajatellen Lepaan kampus vaikuttaisi olevan turvassa.

”Jos maisteritasolle haluaa jatkaa suunnittelun puolelta, niin oikea paikka olisi maisema-arkkitehtuurin opinnot Otaniemessä tai kaikki kestävä/sustainable/urban development -tyyliset koulutusohjelmat, joissa on joku suunnittelullinen näkökulma.

Jos taas miettii jotain heinäkoetta tuolla pellolla ja haluaa sen kaltaista erikoisosaamista rakentaa, niin silloin taas puutarhatie on lisäluontevampi jatko. Mutta edustamani organisaation takia täytyy sanoa, että on kolmasikin vaihtoehto eli ylempi ammattikorkeakoulututkinto.”

HAMK:ssa biotalouteen liittyvä YAMK-tutkinto on Biotalousliiketoiminnan kehittäminen, mutta jo nimi kertoo, että se keskittyy enemmän yritysmaailmaan.

Mitä hyötyä moduuleista on?

Moduuleissa opiskelu vaatii itsekuria, jotta ei lähde jokaiselle lehmänlypsy- ja kuusenkaatokurssille, vaikka ne kuulostaisivat kuinka houkuttelevilta. Aiemmin opintoja saattoi napsia helposti sieltä täältä (ainakin periaatteessa kai piti pystyä) mutta nyt profiloivat suunnittelun ja rakentamisen moduulit järjestetään päällekkäin, jolloin opiskelijan on oikeastaan pakko valita vain toinen. Ellei sitten halua hermioneilla kahdessa moduulissa yhtäaikaa ja menettää parhaat kummastakin.

Toki moduuliopetus pyrkii antamaan mahdollisuuden villeihin yhdistelmiin. Tällöin vaarana on, että lopullinen sekoitus koostuu moduuleista, jotka eivät hyödytä työelämässä. Ohjausta tarvittaneen entistä enemmän, jotta ihmiset eivät lähde pomppimaan kaiken maailman possunkasvatustajien perässä.

”Moduuleissa on ne muutamaiset paikat, jotka kannattaa kattoo, et mitä olis kiva tehdä. Mutta jos kaikki profiloivat käy muualla, silloin ei jää saamaa oppia sitä erikoisosaamista, mitä työelämä kaipaa. Hortonomi siitä tulee silti, mutta kyllä se armottomasti lyö jaloille valmistumisvaiheessa. Nythän opintojen valinnassa on tällanen suositusputki, jossa on mahdollisuus pieneen vispilöintiin, mutta koulutus on kuitenkin niin lyhyt, että ei ehdi jokaisen kivan jutun perässä juosta. Harrastukset erikseen ja sellanen sumee hörhöily.”

Moduuleilla pyritään myös salakavalasti nopeuttamaan valmistumista, sillä putkessa ei kamalasti sivupoluille eksytä. Yksi HAMK:n saaman rahoituksen perusteista on valmistuneiden määrä, joten loputtomasti jähkailevat haahuilijat ovat korkeakouluille riippakivi. Myös opintonsa keskeyttäneiden määrää on pyritty vähentämään.

”Opiskelussa on kaksi normaalia vaihetta, jotka liittyvät kasvamiseen ja kouluttautumiseen: Ensimmäinen tulee kakkosvuonna, kun ihmiset miettii, et mikä tää ala on ja kuka mä oon ja onko tää mun juttu. Toinen on kolmosella vähän ennen valmistumista, jolloin mietitään, oonko mä tarpeeksi hyvä valmistumaan. Näihin luontaisiin hätävaiheisiin on yritetty etsiä sellasia moduuleja, jotka toimis apuna oman ammatti-identiteetin rakentamisessa.”

Lepaan mafian jäänteitä

”Kun Lepaalla opiskelee, ei ehkä tajua, kuinka kova juttu se saattaa työpaikan kahvipöydässä olla. Kun tulee se suomalainen kainostelun hetki, jolloin kaikki kättelee seinäiä eikä oo mitään sanottavaa, niin silloin voi ainakin muistella lepaalaisia opettajia, koska todennäköisesti pöydässä on muitakin täältä. Ehkä se ei kannu hirveen pitkälle, mutta on hyvä pohja.

Jos mä mietin omia opiskelu- tai luokkakavereita, niin aikamoinen pelkkä me varmaan oltiin. Nyt ne on kaupunginpuutarhureita ja projektipäälliköitä, ne ihan samat tavalliset kaverit, joiden kanssa täällä oli. Se tekee tästä yhteisöstä vielä tiiviimmän.”

Lepaan maine hyvyyden takeena on kantanut viheralalla tähän päivää saakka. Sekä oppilaitoksen, alan että opiskelijoiden tulevaisuuden puolesta täytyy toivoa, että tämän hetkinen ahdistuneisuus ja hapuilu on väliaikaista. Opiskelijoiden antama palaute on otettu tänä syksynä erityisen vakavasti, mikä kaiken järjen mukaan tarkoittaisi sitä, että ongelmiin halutaan puuttua.

Haistapa tästä!

*Tämän joulun ja talven hajusteutuudet viekoittelevat maanläheisillä ja häivähdyksen tunkkaisilla sekä etäisesti mädäntynyttä lihaa muistuttavilla tuoksulla. Jokainen löytää varmasti talven valikoi-
masta oman suosikkinsa itselleen ja lahjaksi.*

Poriflaman Snaggar eller packar -uutuustuoksu houkuttelee luoksesi Yön vampyyrit kuivuneen veren ja paistorasvan tuhdeilla aromeilla. Raumalaisille sopinee paremmin Gaccin L'Amour di Timo Soini -nimikkotuoksu, jossa vastustamattomasti yhdistyvät hevosenlanta ja Teboilin dallaspulla.

Teatteriin tai parille drinksulle ystävien kanssa käy mainiosti itsepetoksen ja harmittoman tissuttelun vivahteikas yhdistelmä. Yrjö Ronkaisen Mais c'est pour la santé -tuoksun ummehtunut, moraalisen krapulan ryhdyttämä odööri levittäytyy ympärillesi kuin unohdus, jota edellisiltaisten tapahtumien johdosta etsit yksin sohvalta vilttiin kääriytyneenä El Tiempo -pullosta.

Himmelin Next year wont make a difference -tuoksu miehille säväyttää irtisanotun paperityöläisen mustetahraisella itkulla ja pinttyneellä hiellä. Jälkituoksuna eilinen lager.

Violettiin albaan puettu miestorsopullo kätkee sisäänsä talven viettelevimmän yllätyksen: NMKY:n uutuudessa Raamatun nahkakansien tumman sensuelli tuoksahtus kohtaa viattomana taustalla leijailevan marengin ja vaivoin tukahdutetun minuuden muodostaen hajuainin villiksi saavan kombinaation.

Ex-Armani sekoitti joulutuoksuunsa tuhauksen piparia ja pohjaan palanutta glögiä. Toista viikkoa putkeen päällä olevan Ressu-pyjaman hygieniattomuus antaa keveyttä masennuksen ensioireiden lähes päällekkäisiin sävyihin.

Bosnialainen pienhajustetalo Halvinta Slein nousi parfyymifirmojen kärkikastiin tällä tukkeutuneiden viemäreiden metallisella lemahduksella ja karvapallojen heleällä eläimellisyydellä leikittelevällä vartalosuihkeellaan. Mainio lahjaidea itaralle tädille.

Haku **Lepaan löysin 2016** -kisaan alkaa nyt!

Ilmoita tammikuun loppuun mennessä mukaan itsesi, ystäväsi tai jokin muu digitaalisesti osoitteeseen tiedotus.lok@hamko.fi, manuaalisesti kirjukuorella Kioskin vieressä sijaitsevaan LOKin punaiseen postilaatikkoon tai performanssitaiteellisesti jollekulle toimituksen jäsenelle tämän ovella.

Liitä mukaan edustava kuva tai useampi sekä vakuuttavat perustelut.

Taso lienee surkea, mutta tuskin se siitä nousee.

Palkinnot saattavat olla huikeat tai suorastaan surkuhupaisat. Mainetta ja gloriaa on sen sijaan tarjolla ruhtinaallisella, smagardein ja timangein koristellulla kauhalla annosteltuna!

Valmistuvan vinkkejä ja harhailevia hajatelmia

Lepaan löysä oli termi, jota käytettiin Lepaalla oloni aikana kahdessa yhteydessä: Outi suunnittelun perusteita meille jankatessaan ja opiskelijat puhuessaan opiskeluistaan. Koin tämän löysän ajoittain itsessänikin, näin sen paperilla ja tunsin to do -listan kasvaessa.

Oma matkani Lepaalle alkoi naurettavan vahingossa, kun kysyin joulukuussa 2011 kaveriltani, että mikä musta tulis isona. Vastaus oli, että susta tulis varmaan hyvä hortonomi, ja siitä se ajatus sitten lähti. Kun hyväksymiskirje saapui, päätin välittömästi, että Lepaalle muutetaan ja opiskelujen alla keskittyisin pelkästään koulunkäyntiin enkä sortuisi mihinkään ylimääräiseen.

No kuinkas sitten kävikään, ensimmäiseen jouluun mennessä olin jo lupautunut opiskelijapalautejärjestelmän oman aloitusryhmäni edustajaksi, ilmoittautunut tutorkoulutukseen ja myynyt sieluni Lepaa-näyttelyä järjestämiselle seuraaviksi kahdeksi vuodeksi. Sen jälkeen anonyymi aktivismi nosti päätään monta monituista kertaa, ja kahden lukuvuoden jälkeen osasin sanoa välillä myös sen vaikeamman ein.

Nykyään talkoohenki tuntuu sekä kaikkoavan että kasvavan ihmisten keskuudessa. Aktiivit ovat entistäkin aktiivisempia mutta joillekin osallistuminen on aivan tuntematon käsite. Ihmiset eivät ole enää nykyisin tottuneet vapaaehtoisesti osallistumaan ja tekemään asioita yhteisen hyvän vuoksi. Itsellä on monta vuotta ollut ohjenuorana Gandhin viisaus ”An eye for an eye will make the whole world blind”. Pyyteetön ja vastikkeeton hyväntahdon ele voi joskus antaa henkisesti paljon enemmän kuin rahaa tai muuta vastaan tehtävä suorite.

”Kohtuus kaikessa” on pirun oiva sanonta. Jokaisella se kohtuuden balanssi voi olla eri riippuen intresseistä ja elämäntilanteesta. Pääasia olisikin kuunnella itseään ja sitä kuuluisaa perstuntumaa. Mä kuuntelin omaani ja lähdin aktiivisesti mukaan Lepaan toimintaan, tutustuin moniin hienoihin ihmisiin ja koin aimo kasan miellyttäviä hetkiä. Vaikka se söikin välillä motivaatiota ja ennen kaikkea aikaa itse opiskelulta, se loi väyliä, joista mulle on ollut jo hurjasti hyötyä ja tulee olemaan myös tulevaisuudessa.

Eli se Lepaan löysä on ihan ok osittain, niin kauan kuin sulla on jonkinlainen haisu ja punainen lanka siinä mitä teet ja mihin sillä tekemiselläsi tähtäät. Jos opintojaksot ei anna tarpeeksi tietoa ja taitoa niin hanki niitä itte aktiivisella tekemisellä. Mikään koulu ei tee susta valmista ammattilaista, vasta tekemällä itsenäisesti osaa hyödyntää niitä tiedonmurusiaan ja jalostaa taitojaan eteenpäin. Kukaan ei myöskään luo kontakteja työelämään sun puolesta, eikä kukaan toinen voi määrätä mitä juuri sinä elämältäsi haluat.

Kun on runnonut loput opintonsa kasaan kokopäivätyön rinnalla, niin hatunnostoni teille kaikille, jotka suoritate koko tutkinnon työn, perheen pyörittämisen tms. ohessa - ootte aika sissejä!

Eräänä päivänä (ei edes niin kauan aikaa sitten) SoleOPS näytti - 3 op vapaasti valittavissa opinnoissa. Ahaa-elämys: Kovakahveista saa opintopisteitä! Pistin viestiä Heikille ja tadaa - valmistuminen on jälleen askeleen verran lähempänä.

~ Piritta Timonen

Kirjoittaja on espooilaistunut kohta ”valmis” maisemasuunnittelu-hortonomi pohjoisen perukoilta